

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, FEBRUARY 3, 1943

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

Na delo za vojno, ali v armado!

Vlada je ukazala družinskim očetom, da morajo do 1. aprila dobiti delo v vojni industriji, ali pa bodo klicani v armado. Izgovor na odvisne osebe ne bo pomagal nič.

Očetje, ki so v vojaških letih (18 do 38) in tisoči drugih moških, so dobili ukaz, naj si dobe tako delo, ki ima zvezo z vojno, ali pa bodo klicani k vojakom. Tako je naznanil Paul V. McNutt, komisar za delovno silo v Washingtonu.

McNutt je izjavil, da bo do konca tega leta 10 izmed vsakih 100 vojaških letih in ki so sposobni za vojaško službo, v armadi. To pomeni, da bo do konca leta tri četrtine vojaških letih, ki so v starosti med 18 in 38 leti in ki so fizično sposobni, v armadi ali mornarici.

McNutt je ukazal, da morajo biti vsi taki moški do 1. aprila v vojni industriji, ali pa bodo poklicani k vojakom. To se pravi, da morajo moški, ki so v starosti med 18 in 38 letom in ki nimajo zdaj dela, ki bi bil v zvezi z vojno, pa naj bodo ožejeni ali samski, do 1. aprila prebrati delo.

Od tega dne bodo začele klicati naborne komisije take moške, ki nimajo dela v vojni industriji, v armado, tudi če imajo otroke. Toda dobili bodo po tem dnevu še 30 dni časa dobiti delo, ako so se prej registrirali za vojno delo v vladnem posredovalnem uradu.

McNutt je imenoval listo del, ki niso v zvezi z vojnim naporom. Naborne komisije bodo lahko napravile izjemo v slučaju bolezni, ali kjer bi bila prememba dela v velike težkoče za registrirane ali od njega odvisne osebe.

McNutt je svetoval, naj tudi oni, ki so nad 38 let stari premene dela, ker je lahko letnica 37 let, ki je zdaj najvišja za vojaško službo, dvignjena vsak čas.

Da omenimo samo nekaj izmed obrti ali zaposlitev, katere vlada ne smatra potrebnim za vojni napor, torej morajo oni, ki so v teh poklicih spremenili delo:

Trgovina na drobno ali debelo: z vinom, pivom, žganjem, krojači in kožuharji, konfekcijerji, slaščičarne, floristi, zlatarji in prodajalci tobaka, uslužbenci na plesiščih, v glasbi, gledališčih, nočnih klubih, bartenderji, čistilci, vratarji, vrtnarji, privatni šoferji in številni drugi.

Ohijski senat je glasoval za stari čas

Columbus, O. — Senatna zbornica je včeraj sprejela predlog, da gre država Ohio na predvojni čas, to je, da se pomakne čas za eno uro nazaj. Zdaj pride predlog še v poslansko zbornico na glasovanje.

Lepa slavnost je bila

Mr. in Mrs. Joe Starc iz 1096 Norwood Rd. sta praznovala srebrno poroko na 23. januarja. Številno sorodstvo je bilo zbrano, da so čestitali slavljencema. Med temi je bil Mr. Jack Karish iz Biwabik, Minn., oče Mrs. Starc, dalje sestra in svak Mr. in Mrs. Stanley Lecatsas iz Reading, Pa. Številnim čestitkam se pridružujemo tudi mi in slavljencema kličemo: še na mnoga leta zdravja in sreče.

Selitev v Chardon

Mrs. Mary Kenik ter Mr. in Mrs. Norman Creek iz 6301 St. Clair Ave. so se preselili na 316 South St., Chardon, Ohio.

Iz vojne industrije odpustčajo delavce, o katerih lojalnosti napram Ameriki dvomijo

Armada je pazno na delu, da izloči iz industrije, ki izdeluje naprave za armado, vse take osebe, katerih lojalnost do Zed. držav je v dvomu. V Clevelandu, severni Ohio in Indiani so do zdaj odslavili že 30 takih delavcev, med temi tudi eno žensko. V vsakem posameznem slučaju se je vršila tajna preiskava od strani vladnih agentov.

Vladni agentje so tekom preiskave pregledali samo v Clevelandu 500.000 odtisov prstov onih delavcev, ki so zaposleni v vojni industriji.

Te delavce, o katerih tajna policija ve, da simpatizirajo s sovražnikom, so vzeli od dela na tako miren način, da največkrat niti sodelavci niso vedeli, kaj se je zgodilo z njimi.

S tem hoče vlada odstraniti iz važnih industrij vse one, ki simpatizirajo s sovražnikom, ker jih

smatra nevarne, da ne bi sabotirali na en ali drug način. Toda nikogar ne odstranijo, dokler zadevo natančno ne preiščejo. Potem se pa delavce lahko pritoži na armadno poveljstvo v Washington. Takšni odslavljeni delavci vprašajo potem lahko za kakšno drugo delo pri vladnem posredovalnem uradu za delo.

Kot sumljive smatrajo na primer take, ki se norčujejo iz drugih, ako kupujejo vojne obveznice, ako se preveč ženo pri delu in jih nagovarjajo, naj večkrat ostanejo od dela doma, ali si vzamejo počitnice. Vmes pa ne pozabijo dati kako dobro besedo za Nemčijo, ki da želi biti v prijateljskih odnosih z Ameriko, pa da mi Nemčije ne razumemo.

V vseh 30 slučajih odslavljenih delavcev se ni noben pritožil, da se mu godi krivica.

Naši vojaki

Pvt. Herman Meglich, ki je služil v Ft. Sam Houston, Texas, je bil premeščen v novo garnizijo in njegov novi naslov je: Pvt. Herman Meglich, Hq. Det. 2nd Pon. 9th Inf., Camp McCoy, Wisconsin.

Charlie Hočevar, sin Mr. in Mrs. Charlie in Mary Hočevar iz 155916 Raymond Ave. Maple Heights, O. odide jutri v službo Strica Sama. Želimu mu vso srečo in pa zdrav povratek.

Mr. in Mrs. Ignacij Novak iz 15303 Holmes Ave. sta prejela od sina Ignacija pismo, da je bil premeščen iz Fort Bliss Texas, v Los Angeles, Cal. Obenem piše, da je bil povišan v korporala. Čestitamo! Piše tudi, da z veseljem čita Ameriško Domovino, katero mu starši redno pošiljajo. Pohvali se, da so vojaki z vsem dobrim preskrbljeni in da tudi redno zahaja v cerkev. Njegov novi naslov je: Cpl. Ignacij Novak, 35321149 Hdqtrs. Btry., 448th Ca. Bn. (A. A.) A. P. O. No. 6, Desert Manouvers, U. S. Army, Los Angeles, California.

Na dopust je prišel Joey Preseren, sin Mrs. Perne, 1007 E. 62. St. Joe služi pri marinih v Lmida Vista, Calif. Nazaj se bo vrnil v nedeljo. Prijatelji ga lahko obiščejo na gornjem naslovu.

Mr. in Mrs. Anton Luzar iz 10351 E. 69. St. sporočata, da je bil njih sin Frankie povišan v Second Class Petty Officer pri mornarici. Njegov naslov je: Frank Luzar, M. O., M. M. c/o Amphibious Force, Group A, Barracks A-8, Dorm 3, Northfolk Navy Yards, Portsmouth, Virginia. Čestitamo!

Emil Murgel, sin Mrs. Murgel iz 6114 Glass Ave. je prišel domov na dopust zadnjo soboto.

V nedeljo gre zopet nazaj v Great Lakes, Ill.

Marven Ross je odšel 27. januarja v Great Lakes, Ill. k mornarici. Marven je sin Mrs. Angele Rossa iz 814 E. 156. St. Vso srečo in pa zdrav povratek.

Iz West Parka so odšli 27. januarja trije slovenski fantje k vojakom in sicer: Johnny Lunder, sin Mr. in Mrs. John Lunder, 12602 Carrington Ave., Rudolph F. Zupančič, sin Antona Zupančič iz 12520 Carrington Ave. in Louis Intihar, sin Mr. in Mrs. Geo. Intihar Sr., 12536 Bennington Ave. Vso srečo, fantje, in pa zdravi se vrnite!

Frankie Sterle, sin Frank Sterleta iz 12828 Kirton Ave., West Park, je odšel v soboto k letalskemu koru. Vso srečo in zdravja mu želimo.

Corporal Frank L. Krnc iz 1220 E. 74. St. je prišel za 8 dni na dopust iz Aberdeen Proving Grounds, Maryland.

Corporal Louis Milavec je prišel iz taborišča Chaffee, Arkansas za 14 dni na dopust k svoji ženki na 18603 Arrowhead Ave. Obiskal bo tudi svoje starše Mr. in Mrs. Anton Milavec, 1243 E. 61. St.

Za 6 dni je prišel na dopust Staff Sgt. John A. Melle, najstarejši sin poznane Melletove družine iz 6806 Bonna Ave. Mladi narednik je bil povišan, ko je končal treningo v Topeka Base, Kans. Čestitamo!

Za davčne pole

Kakor prejšnja leta tako tudi letos izpolni pole za dohodninski davek poznani Steve F. Pirnat, 7403 St. Clair Ave. Nanj se lahko z vsem zaupanjem obrnete.

Med odmorom. — Ameriški avijatičarji na Novi Gvineji navijajo gramofon, ali igraje karte, ali pa kibicirajo. Toda vsak trenutek so pripravljeni zasesti letalo in napraviti Japoncem dostojen sprejem.

S 1. marcem prične racioniranje živil

Bistahor pride tudi v Washington

V četrtek bodo tudi v Washingtonu prodajali za poskušnjo konjsko meso. Okrog 1.900 funtov najfinjšega konjskega mesa bo poslanega tje za prodajo. Narezan bo na ta način kot je goveje meso, prodajal se bo po polovico ceneje, okrog 17 do 19 centov funt.

Boj za Stalingrad je končan, Nemcev ni tam zdaj več

Moskva, 3. feb. — Ruska armada je počistila Stalingrad sovražnika, se je sinoči glasilo poročilo vrhovnega poveljstva. Cvet nemške armade, ki je šla ob napadu na Stalingrad 330.000 mož, je zdaj ujeta ali pobita.

V zadnjih treh tednih so Rusi pobili tukaj več kot 100.000 Nemcev in jih ujeli najmanj 91.000, med temi enega feldmaršala, 23 generalov in nad 2.300 drugih oficirjev.

S tem so bile opročene nadaljne ruske divizije, ki bodo lahko odšle na fronto drugam. Poročilo vrhovnega poveljstva se glasi: "Danes so naše čete končale delo na donski fronti in do zadnjega moža uničili fašistične armade, ki so obkrožale Stalingrad. Naše čete so strle odpor sovražnika sverno od Stalingrada in ga prisilile, da je odložil orožje. Na 2. februarja 1943 ob štirih popoldne je bila zgodovinska bitka za Stalingrad končana s popolno zmago naših čet."

Rusom je padlo v roke ogromno vojnega materiala in zalog. Vsega do zdaj še niso mogli prešteti.

Stroga kazen za pijačo

Sodnik Silbert je obsodil voznika Charlesa Kuschniderja na \$100 globe, 10 dni zapora, na izgubo "A" in "B" gazolinskih kart in za eno leto izgubo avtnice licence. Voznik se je v pijanem stanju zaletel s svojim avtom v nekega drugega.

Washington. — Urad za kontrolo cen naznanja, da bo pričela vlada z racioniranjem prezerviranih živil (v kantah) s 1. marcem. Zato je ukazala, da nehalo grocerijske prodajalne o polnoči 20. februarja prodajati te vrste živila. Prodajati jih bodo smeti zopet po sistemu racioniranja. To je vlada dovolila trgovcem, da se bodo lahko založili s temi komoditetami, jih zaznamovali s cenami in pripravili vse potrebno za "point rationing", kot se bo imenoval ta novi sistem racioniranja.

Začeni 22. februarja in potem šest dni se bo moralo registrirati za to racioniranje vse civilno prebivalstvo v deželi. Registracija bo večinoma v javnih šolah kot je bila registracija za sladkor lansko leto. Pri tej registraciji bo dobil vsak, ki se lahko izkaže, da ima knjigo št. 1 (ki je za sladkor in kavo), knjigo št. 2. Ta knjiga bo za nakupovanje živil v kantah in pozneje tudi za meso.

Toda predno boste dobili to knjigo št. 2, bo morala dati vsaka oseba izjavo, koliko kant teh živil ima doma z dnem 21. februarja. Za vsako osebo v družini je dovoljenih 5 kant. Za vse kante nad tem številom, bo odbor za racioniranje odrgal kupone iz knjige. To pa ne velja za doma prezervirano sadje in sočivje, enako ne za olive in jellies in za vse kante, ki imajo manj kot 8 unc vsebine.

Ena oseba iz družine bo šla lahko po te knjige za vso družino. Toda s seboj bo morala vzeti vse knjige št. 1, ki jih imajo zdaj doma ter izjavo za vsako osebo, koliko kant je doma v shrambi za vsako osebo.

Nemčija ne more dobiti te vojne

Santiago, Čile. — Polkovnik Osvaldo, bivši čileanski vojaški atašej v Nemčiji in Italiji je javno izjavil, da Nemčija izgublja in da ne more na nikak način zmagati v tej vojni.

Vojaško letalo je ubilo dve letalca

Tucson, Ariz. — Mornariški patrolni bombnik je treščil v jedilnico taborišča Monthan. Dva letalca, ki sta bila v jedilnici, sta bila ubita in pa nek vojak, ki je bil zunaj poslopja.

Suhači so že vložili predlog v Ohio

Columbus, O. — Državni poslanec L. H. Myers, republikanec iz Lima, O. je vložil v poslanski zbornici predlog, ki prepoveduje prodajo žganja in piva na kozarce v državi Ohio za časa vojne. Predlog tudi prepoveduje vsako oglaševanje za žganje in pivo. Dalje govori predlog, da se zapro vse gostilne, beer parlorji in drugih prostori, kjer se prodaja opojna pijača. Samo državne prodajalne žganja bi smele prodajati žganje na steklenice in pivo na zabojnike. Pivo bi se ne smelo prodajati drugače kot v državnih prodajalnih in agencijah.

To bo še vojakov!

Vile rojenice so prinesle družini Mr. in Mrs. Adolf Perdan, 19303 Shawnee Ave. krepkega sinkota, že tretjega v družini. Mati in dete se dobro počutita v Booth Memorial bolnišnici. Mamica je hčerka poznane družine Mr. in Mrs. Frank Rupert iz 19303 Shawnee Ave., ata je pa sin poznane trgovke Mrs. Helen Perdan iz 185. ceste. Naše čestitke vsem skupaj!

Cleveland je preplavljen z novimi bankovci

Cleveland bo dobil kmalu za \$60.000.000 novih bankovcev po \$5, \$10, \$20 in \$50. Te bankovce je vlada tiskala še leta 1933, pa ni bila potrebna zanje. Zdaj pa, ko ljudje bolj delajo in je več denarja v prometu, je prišla zahteva po več papirnatem denarju. Do zdaj je prišlo v mesto že novih bankovcev za \$1.800.000. Ako dobi kdo nov bankovec v roke, pa je v dvomu, če je pristen, naj vpraša na banki.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DREVEEC, Editor
6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 28 Wed., Feb. 3, 1943

Kako važna je ruska ofenziva?

Na to vprašanje dajejo Nemci najboljši odgovor. Preko noči se je njih slavoševje o zmagah spremenilo v priznanje o porazih. Težko je to priznati takim, kot so Nemci. Pogrebne pesmi so zdaj nadomestile bučanje fanfar, kadar poročajo o dogodkih na ruski fronti. Časopisje je očividno dobilo ukaz, da slika nevarnost v najbolj črni barvi. Kar preko noči so začuden Nemci videli v svojih dnevnikih z velikimi črkami tiskane naslove, kot: "Zmaga boljševizma!" Ali: "Usoda rajha je na tehtnici!"

Dnevnik "Voelkischer Beobachter" je svaril narod, da bi poraz zapečatil usodo Nemčije za bodočnost in priklical narodu v spomin temne dneve iz leta 1918. Nek članek je v tem uradnem glasilu nacije zapisal, da je "prvič v tej vojni, ko stoji Nemčija nasproti porazom gotove važnosti." "Rim," je zapisal dalje, "je bil nekoč v nevarnosti pred Hanibalom, toda končno je triumfiral. Anglija se je obdržala kljub resnim porazom, skoro tik pred katastrofo. Nemci bodo dokazali, da so močnejši, kot so Angleži."

Nemci so upravičeno v skrbeh. Sedanja ruska ofenziva je še skoro v povojih, pa so Rusi iztrgali Nemcem že več ozemlja, kot so ga v vsej ofenzivi lanske zimo. Takrat so prodrli Rusi največ 250 milj daleč v nemško linijo. Danes so prišli že 200 milj daleč in kompleks ozemlja, ki so ga Rusi vzeli do danes Nemcem, presega že za 75,000 štirjaskih milj onega lanske leto.

V ofenzivi 1941-1942 so zavzeli Rusi samo eno važnejšo postojanko, Možajsk, danes poročajo o številnih važnih in strateških točkah, ki so jih že vzeli Nemcem. Leningrad, ki je zdaj oproščen nemške zadrge, postaja oporišče velike ofenzive. Stalingrad bo vsak čas popolnoma oproščen nemške zalege. Na tisoče milj oproščene železniške proge je zdaj zopet na razpolago Rusom.

Prošlo zimo so zajeli Rusi samo pičlo število nacije. Za letošnja poročila Moskva že 200,000 ujetnikov in 500,000 ubitih. V zadnji vojni so bili ranjeni štirje nemški vojaki za vsakega ubitega. V takem sorazmerju so bile takrat nemške izgube. Ako zaznamuje nemška armada danes isto povprečnost, potem so imeli do 19. novembra že 2,000,000 ranjenec, ki so morali iz bojne linije.

Pa še bolj kot Nemčija so bile tepene njene prilježnice v tej ruski zimski ofenzivi. Madžari so že izgubili na ruski fronti šest od svojih devetih divizij. Od romunskih 30 divizij (okrog 500,000 mož), jih je bilo 16 razbitih pred Stalingradom. Z izgubami pred Odeso in na Krimu, so izgube romunske armade pred Stalingradom skoro popolnoma izbrisale pomoč Nemčiji.

Tudi Italijani so doživeli strašne izgube v bojih pod Voronežem, kjer je bilo od 52,000 ujetnikov, ki so padli Rusom v roke, 27,500 Madžarov, 22,000 Italijanov in samo 2,500 Nemcev. To dokazuje, s kakšno "hrabrostjo" se bore madžarski in italijanski plačanci za Hitlerja.

Tudi izgube na bojnem materialu so bile letos za osiše večje kot prejšnje leto. Moskva poroča, da je zajela 6,000 tankov, 12,000 topov, 3,500 letal, in to vse v prvih dveh mesecih ofenzive.

Posebnost sedanje ruske ofenzive je ta, da so jo pričeli Rusi na celi črti obnem, kar bo imelo najbrže za posledico, da se bo spremenila vsa fronta. Lansko leto so izvajali Rusi samo lokalne ofenzive in tako doprinali samo zmage lokalnega pomena. Danes so ruske kolone v napadalni bližini na Rostov, Harkov, Kursk in na baltičke province. Okupacija vsake izmed teh navedenih točk bo velikega pomena za nadaljno bojevanje.

Letošnjo zimo je pokazala rdeča armada tudi to udarno moč, da okupirane točke tudi obdrži, dočim lansko leto ni mogla pokazati te moči. Rusija je pokazala letos ogromne rezerve v moštvo in veliko moč v topovih in tankih. Njena dobavna linija deluje brezhibno prav v bojno linijo.

Rusko vrhovno poveljstvo se je pokazalo v manevriranju veliko bolj prebrisano kot so pa nemški generali. Hitlerjev generalni štab jo je zelo zavozil s tem, ker ni pravočasno umaknil svojih čet izpred Stalingrada in iz Kavkaza. Morda bo ta napaka odločevala pri totalnem porazu nemške armade na ruski fronti.

TO IN ONO

Pravijo, da so Nemci pojedli romunski konjenici pred Stalingradom vse konje. To je bil en način preprečiti Romuncem beg domov.

Ameriški unijski voditelji so v skrbeh, kaj bo napravil sedanj kongres v škodo delavstvu. Sicer ni nobenega znaka kake nevarnosti še, pa bosta dve največji uniji, avtnih in jeklarskih delavcev poslali v Washington svoje zastopnike, da bodo na straži.

Suhači so vedno bolj aktivni v Washingtonu. Kmalu bomo slišali o novi ofenzivi, da se odpravi prodajo piva iz bližine vojaških taborišč.

BESEDA IZ NARODA

Pozimi na Hubbard Rd.

Vreme ima pa res veliko opraviti pri poročevalcu novic, vedno mu prav pride. Skoraj navadno vselej začne poročilo z vremenom in če mu novic zmanjka ali pa da se mu poročevalskega talenta ne ljubi ubijati še za nadaljne novice, katerih je vedno dovolj za poročati, pa dopis kar lepo skonča in vzrok zvrne na slabo vreme ali pa na Hoo-verjeve slabe čase, kateri pridejo ravno tako prav, da se dopis lahko skonča. To je prav tako kot "amen" v očenašu, da ni treba naprej moliti.

Vsak letni čas ima svoje zanimivosti. Zimski čas v našem kraju bi še ne imel toliko zanimivosti, če bi ne bilo največ radi kolin. Klanje ščetincev in kravice vse to privabi precej zanimanja in seveda tudi dobrot. Drugi letni časi imajo pa zopet svoj pomen. Posebno pa je lepo poletje, ko so cvetlice v najlepšem razmahu. O tem bi se dalo veliko napisati in pa o tistih, katerem se dele lepi šopki. Saj veste to so tista prijazna dekleta, katerih je bilo vsako leto toliko v teh naših krajih. Vse pa nekako tako kaže, da letos jih pa ne bo. Temu je kriva ta nesrečna vojna in vsak se bo moral držati bolj doma. Vsled tega bomo jako vsi prizadeti in dolgačas bomo prodajali, posebno pa mi poželeski ljudje, ker bomo morali misliti samo na delo. In ker jaz nisem preveč lakomen na delo, mi bo to delalo velike preglavice.

Vem, da se bodo naši sosedje z vso silo zaganjali v delo in s tem pa mi bodo delali samo skaz, češ, kako so oni delavni in da je vsak za kakšno korist, samo jaz da sem vedno pri ta zadnjih. Vse tako in podobno bom moral poslušati dan za dnem.

Vsem čitateljem in posebo pa našim sosedom je znano, da sem jaz strasten ljubitelj lepih cvetlic in bi rekel, da prekašam ves Hubbard Rd. s temi lepimi rožicami. Sedaj, ko je bil sneg vsaj malo odnehal, to je, toliko da sem mogel do prsti, sem že posadil nekaj korenin tistih lepih rožic, ki delajo vse poletje veseljé meni in drugim ter upam, da ko bo prišel čas za posaditi jih zunaj, da bodo že vse lepo v cvetju.

S takim in podobnim si preganjam dolg čas v teh zimskih dnevih. Tako sem se obredil, da mi je vsa ta zamašna obleka premajhna in že sem se bal, da niti v cerkev ne bom mogel več. Pa so se me usmili naši tam iz Clevelanda in mi prinesli par bolj obširnih hlač, da grem vsaj lahko k maši, kadar je pot primerna. Ker se pa doma vedno držim bolj v temi, spodaj v kleti pri furnezu in primišljujem, zato se tudi v cerkvi vedno spravim bolj v zadnji klopi, da bolj lahko firbec pašem in potem jezik stezam. Tudi mašno knjigo držim v roki, pa moram kar po pravici povedati da le bolj radi lepšega, ker itak ne vidim brat brez očal, pa magari če bi sedel še pri boljši luči in to je vzrok, da se sedem vselej v zadnji klopi.

Pomlad se nam kaj hitro približuje. Mesec februar je že itak precej kratek in Bog da je, saj ni itak nič prida in če bi bil še polovico krajši pa bi jaz prav nič ne porajal, ker zamudil itak ne bi nič, posebno pa ne na dohodkih. Prejšnje čase, ko sem imel še kakšne dohodke, sem vedno želel, da bi bil vsak mesec še daljši kot je bil, a sedaj pa krajši ko je, rajši vidim. Ker denarja itak ni od nikjer, da bi se protal, zato je pa vsak dan predolg, čeprav ga največ prespim, pa vse eno komaj čakam noči.

Torej, pomlad že skoro trka

na vrata in kmalu bo treba začeti sejati, saditi in obdelavati. Vse to se jako lepo sliši, a kadar pa bo treba začeti kupovati semena in če denarja ne bo in poleg tega pa je še vse tako strašno drago, potem pa človek že prične malo bolj premišljavati ali bi sploh kaj sadil in ali ne. Saj v največ slučajih je skoro delo zastoj. Ker nam vedno tako tople poročajo, da naj bi farmarji več pridelali in ker imajo za vse različne stvari denarja na kupe, mislim, da bi bilo dobro, da bi tudi farmarju kaj pomagali v tem oziru, če je farmar res tako potreben in da je vse od njega odvisno.

Samo dobro premislite, pa boste videli, da je farmar največji revež na svetu, za vse mora biti navezan sam na se in potem pa če je letina dobra, že tako napravijo, da farmar nič ne dobi, če je pa letina slaba, pa zopet ne dobi nič in naj potem kar sam na prste gleda, kako se bo preril naprej. Najprej si mora farmo kupiti potem pa ž njo se ubijati, to se pravi, najprej mora dobro plačati, da se sme potem "platrati" za žive in mrtve. Seveda za industrijske ljudi pa je vse drugače. Oni imajo dobre ljudi, da jim postavijo tovarno, preskrbe dobro in potrebno orodje, da potem lahko denar služijo in še je "kikanje" da to in ono ni prav. Ubogi kmet si mora pa delo sam kupiti in v slučaju slabe letine in revščine se nima pa kam obrniti, ker bi skoraj rekel, da je od Boga pozabljen in od narave odvisev.

Pravijo, da bodo ustanovili posebno armado za pomoč farmarjem in sicer bo ta armada obstajala iz trgovcev in njihov pomočnikov, menda potem, ko jim bo blaga zmanjkalo za prodajo. Plačo pa bodo dobivali normalno, kot je v tistih krajih, kjer bodo delali. Torej pri nas je navada, da ima oziroma da zasluži po 60 minut na uro, prosto pijačo pri vodnjaku, tobak, če ga rabi si mora kupiti sam, če v letnem času ne rabi, ker ni kač v naših krajih itd.

To vam bo pridelek, če bodo taki prišli na njive pod tisto pekoče sonce za motiko držati in jo po njivi ves božji dan premetavati. Res bi jih rad videl, kako bi se kaj obnašali. Vse to menda lahko kar sam po sebi sodim, ker sem že vso to "trenino" prešal. Ko sem prišel na farmo, sem se nekoč nekaj štilul vmes, da bi bil pomagat seno nakladati, pa mi je sosed rekel, bil je Amerikanec, Frank le vstran stopi, da nam ne boš delal napotja in nas pri delu zadrževal in kadar boš tisto veliko prtljago zgubil, potem se pa le oglasi. Saj veste bil sem "štacnar" in zato tudi nisem bil takemu delu vajen. No res lepi časi se nam še obetajo.

Pa nikar ne mislite, da sem danes kaj boljši, saj mi še vedno roji tisto po glavi, da naj se od dela držim nazaj in da naj tisto delo, ki bi ga moral storiti danes, odložim za jutri. Če je pa kaj dobrega za pojest in popit, pa vselej rajde danes storim kot jutri, ker ne vem če bom jutri sploh še med živimi.

Ko sem šel oni dan pomagat pred sodnika hvalit Mrs. Matevž Mauko iz Dock Rd. v Painesville, ko je šla po državljske pravice, sem jo tudi na vse mile viže hvalil kako fest ženska da je, no saj se pa tudi nisem nič zlagal. Saj če samo malo pogledate v hišo in krog nje, pa boste videli, kako je vse lepo v redu in kako je lepo v poletju vse z rožicami obsejano na vrtu, pa boste takoj vedeli, da je pri hiši dobra gospodinja. Zato pa ni bilo tre-

ba pred sodnikom prav nič pretiravati, samo povedal sem po pravici, kakor v resnici je in ker je tudi izpit napravila v splošno zadovoljstvo, ni bilo nobenih težav in vse ceremonije se so izvršile v najlepšem redu.

Ko smo srečno vse dokončali pred sodnikom, smo se pa podali v najboljšo restavracijo v Painesville, kjer smo se navžili vseh dobrot. Ker je pa te čase ravno pomanjkanje mesa, zato so nam postregli s pečeno teletino, ki je bila pa že tako zlastna, da je bilo veselje. Naš šofer za dotični dan pa je bil Matevž. To pa vam je šofer, saj vem, da bi bil rad zapodil avto od veselja, da ima Amerikanko za ženo, pa tega ni storil, ampak je lepo počasi vozil in večkrat ustavil, da smo se lahko pokrepčali. Matevž je pa kadil fino debelo cigaro samega ponosa. Končno smo pa še ustavili na njih domu, kjer tudi ni bilo brez nič. Potem me je Mrs. Mauko obdarila še tistimi nebeskimi dobrotami. Saj pravim, s takim ljudmi kot so to, je pa res lepo imeti opravka.

Pred dobrim letom smo bili šli pa hvalit Mrs. Sterle iz Benet Rd., ki je sestra naše Mrs. Mauko. Takrat smo bili šli pa v Cleveland, kjer smo se tudi prav imenitno imeli. Mrs. Sterle je bila tudi sedaj z nami, da nam je delala korajžjo in da je bila bolj vesela družba. Res imenitno smo se imeli in skoro bi želel, da bi vsaj še enkrat skale državljanske papirje. Pa naj bo za sedaj dovolj in pozdravljeni.

Frank Leskovic.

Berlinski škof izpodbija nacijske nazore

Washington. — V božičnem pastirskem listu, v katerem je pobijal nacijske nauke o plemenski superjornosti in o sili nad pravico, je grof Konrad von Preysing, rimsko-katoliški škof berlinski in načelnik narodne organizacije katoliške hierarhije, posvaril nemški narod proti nacijskim tečajem in ga pozval, naj "spremeni svoj način mišljenja."

Ta katoliški prelät je odločno branil pravice posameznika, družine in plemenskih manjšin proti pretenzijam nacijske države in poudaril, da "le, ako pripoznamo in spoštujemo pravico, smemo upati v boljšo bodočnost za vsakogar in v pravičen mir za vse."

Polna vsebina tega pastirskega lista, datiranega 12. decembra 1942 in izdanega pod podpisom škofa von Preysinga je ravnokar prišla v to deželo potom nevtralnih zvez.

Dasi je bil list posebno naslovljen na vernike berlinske škofije, je dobro znano v uradnih krogih Washingtona, da prepisi izvirne vsebine krožijo na tajnem po vsej Nemčiji.

Katoliški škof je izjavil, da "sedanja načela so imela za posledico le bedo in bridkost" in prorokoval je, da "vsak odpad od pravice in pravičnosti se prej ali slej zlomi proti temeljem božjega gospodstva."

V odstavku, očitno naperjenem proti ubijanju talcev s strani nacije in proti takozvanim "miloštnim smrtim" v Nemčiji sami, je škof izjavil: "Življenje nedolžnega posameznika, naj bo nerojen otrok ali star človek, je sveto in nedolžen človek ne sme biti kaznovan skupaj s krivim človekom ali pa mesto njega."

Nemški škof ni le zanikal trditve nacije, da se pravice sme presoditi "po merilu, da-li je kaj koristno ali ne," marveč je tudi izrazil svojo protivnost proti nacijskemu nacionalizmu, ko je izjavil:

"Pravica je nekaj, kar se mora uveljavljati celo proti in-

teresom posameznika in države."

Kar se tiče zahteve nacije, da je država vrhovna nad posameznikom, je božični pastirski list izjavil, da "se ne more in se ne sme dovoliti, da bi država oziroma narod ali plemo popolnoma absorbiralo posameznika."

Brez ozira na različne ideje o svobodi v raznih narodih in v raznih časih je škof posvaril, da "nikakoli na svetu se ne more drzniti, da bi prisilila posameznika, da bi dal kako izjavo ali storil kako dejanje, ki bi bilo proti resnici."

Poudarjajoč demokratično idejo "svobodne zveze," je škof dodal "Tudi vsa skupina bo dobivala le korist od take svobode, kajti le svobodna zveza s skupino bo na vse zadnje v stanju prenašati težke neugodnosti."

Škofov list je potem prešel na pravice družine in zlasti poudaril, da izmed "predprav in dolžnosti" staršev je "verski poduk in vzgoja otrok." Potem je nadaljeval:

"Starši imajo pravico in dolžnost vzgajati svoje otroke kot kristjane in vsako prizadevanje, znotraj ali zunaj družine, da bi se ta pravica otežkočala ali razveljavila, je krivično."

Končni odstavek dokumenta je vseboval protest berlinskega škofa proti brutalnemu zatiranju premaganih ljudstev. O pravicah inozemcev, ki kakor je izjavil, so zajamčene po mednarodnem pravu — o katerem naciji pravijo, da sploh ne obstoja — je škof izjavil:

"Češeno poglavje v zgodovini človeštva tvori okolščina, da so se pravice tujcev razvile v večji ali manjši meri in da zakon narodov definirajo in uspešno pravice, ki jih je človeštvo uživalo, namreč pravice živeti, mirno obstojati, imeti kaj rajše, sklepati poroke, obstoj katerih ni odvisen od samovoljne odredbe vlad, se ne smeja nikomur, ki ni naše krvi ali ki ne govori naš jezik."

Škof je dodal, da "vzkratiti slabše narode... ali plemena, ki dejanski ali navidezno ne živijo istih koristi, kakor zmagovajni narod je strašen nazor."

Škof je dvakrat naslovil svoj poziv direktno na vernike, prvič, ko je rekel: "Resno vas moram svariti proti takim teorijam," in zopet: "Spremenite svoj način mišljenja! Ta je moj poziv na vas!"

Položaj na Balkanu

Številni časopisi poudarjajo vedno iznova, kako nezadovoljnost in nemiri, izgredi, gerilski boji in sabotaža nacijskim gospodarjem na Balkanu delajo vedno nove in čedalje huje preglavice. Uplivni "Weekly News Magazine Time" je natisnil v svojem izvodu od 25. januarja naslednji članek:

Pred izbruhom viharja

Bojazen, da bi utegnili Nemčija izgubiti vojno — ali celo, da jo je že izgubila — je stresala zadnji teden ves Balkan; oddaljeno grmenje je oznanjalo bližajočo se nevihto, revolto proti nacizmu.

Madžarska

V Budimpešti je bila organizirana protinacijska narodna fronta, v kateri so se združile vse stranke opozicije pod geslom "... združenje v svrhu osvoboditve." Cilj: — takojšen izstop iz vojne z odklopom vseh madžarskih vojaških oddelkov, ki se se nahajajo na ruski fronti; pretrganje odnosov s silami osi, svoboda govora, časopisja in zborovanja; preklic vseh protižidovskih zakonov; agrarna reforma.

Berlin je poročal, da je bilo aretiranih 664 komunistov.

Bolgarija

Oborožena vstaja širokih ljud-

skih mas je bila to pot zatrti 25,500 ljudi je bilo aretiranih in ustreljenih takoj prve. Uporniki so bili Rusom priklonjeni in mnogi celo naklonjeni boljševizmu. Podtalni časopisi boljševskih komunistov, Rabotnično delo, je tako dobro urejeno, razširjen, da ga švedsko časopisje pogosto citira v svojih člankih.

Uporniki so napadali železniške proge in policijske postaje. Skozi sedem dni so bile vse telefonske in brzojavne zvezne garije z inozemstvom pretrgane. Ta izbruh ljudske nevolje je sujejo poročilom, da je v izjavizij pomagat Hitlerju na rusko fronto.

Grčija

Pod vodstvom bivših akcijističastnikov in nekega vaskoglavna držve grški gerilci se gorato ozemlje in so razvili 25 metrov visok jekleni posteljski most na progi, ki je bil važnost za nemške vojaške vore. Načelniki gerilev, polnovečni člani republikanske, demokratične stranke, ki so odločeni, protiviti se vsaki uvedbi monarhije v Grčijo, lo jih je sicer, toda vendarlo Nemcem velike zapreke danju utrdb in letališč, s katerimi nameravajo zastražiti meje.

Rumunija

Ministerski predsednik Antonescu se je zadnji teden iz Hitlerjevega vojnega glavnega stana, kjer se je dan pogovarjal z Adolfom Hitlerjem, katerim njegovih največjih generalov. Iz Berna poročajo, da je Hitler odločno odločil, da najlažjati svoje zahteve glavnim rumunskih pomožnih čet. Nemci, no, Hitler je baje zahteval, še več rumunskega petrolija in še več rumunskih vojakov. Teden je prišel v Zene, rumunski zunanji ministrgore Gafencu, ki je Antonescu naklonjen in bi bil pripravljen za začetek pogajanj z zastopniki zaveznikov.

Turki v skrbeh

Ankara je v skrbeh in vo gleda preko Bospora, da je, da je Nemčija izgubila vojno, ativo, toda mnogo je se njih problemov v ozadju ni izbruhnila na Balkanu, šna revolucija, bi bila najboljše, da tam nastane imenu zaveznikov napredni tem bi se pa podaljšalo, zaplesti se v vojno čijo.

Zavezniški in osiščeni ti v Ankari so opazili, da nji teden ambasador Papen odšel v Berlin, tovanje s Hitlerjem.

Od leta 1919 so imeli že 18 revolucij.

Stari Susman pride k tole punobdo: "Ankara imam telico, pa bi radi pasla z vašimi kravami, senožeiti par tednov. zahteval, ti bom pa bil pri volji Vikle. Čez par tednov prid po telico in vprašaj: "Koliko, misliš, da se zajedla?"

"Sem že izračunal, Vikle, ki je bil vseh v telico se je prav toliko, da devet. "Da, devet, se ni niš, ropeja, Večkrat sem teboj, sem sliš, bi ti ozn, bi ti dovelj ne zapesti, da ne boš rebo, zastojni redil. Ampak ne dam, da boš rebo,

Stari Susman pride k tole punobdo: "Ankara imam telico, pa bi radi pasla z vašimi kravami, senožeiti par tednov. zahteval, ti bom pa bil pri volji Vikle. Čez par tednov prid po telico in vprašaj: "Koliko, misliš, da se zajedla?"

ŽALOST IN VESELJE

Spisi Andrejčkovega Jožeta.

Bolj nego kedaj je mislil na neg. Ni bilo dovolj časa več prevladati; trije dnovi minejo v takovih žalostnih okoliščinah, kot bi trenil. Noč se je približala in Aleš je ležal v preprogi sobici vedno ukvarjaše se z mislim, kako bi se priplaval do obzidja, da ne bi ga strah zapazili. Pa to bi že še bilo, ali potlej priti čez zid in izkazati pravo pot, da ga ne bi opazili, to je bilo najtežavnejše. Politično knjigo, katero je vedno skrbno skrival in vsaki dan molil iz nje, vzel je tudi nocoj, in čeravno ni mogel v kabinah brati, molil je vendar govorice Boga, da bi ga rešil tabor grozovitih smrti. Večkrat je polubil zlati križec na platnem, in se goreče priporočal varstvu angelju varhu. Proti polnoči je nekoliko zadremal, pa ga prebudi lahen smeh, kot bi se na tihoma kdo prižal. Pri oknu, ki ni imelo okna, je bil v senci, prikaže se nekakšna oseba, ter nekaj časa tiho obstane in posluša, potem zamahne z roko, ko vidi, da je Aleš vzdignil, v znamenje, naj bo tiho in skoči nemudoma skozi okno v stanico.

"Si li sam?" prša prišli povojni skrbeno se ogledovaje, ni kake nevarnosti.

"Čisto sam; drugi sužnji že odavno spe razun straž tukaj," pravi Aleš, ter ogledu začuden to nenadno osebo. Je že prileten mož v arabiji, s turbanom (turban se imenuje kapa, kakoršne najdemo v vzhodnih deželah) na glavi in kolikor je mogel spoznavati mladenec v temi na njegovem obrazu, ni bil Arabec.

"Danes si slišal, kaj meni s teboj storiti?" pravi mož sede k Alešu, tako da je bil polnoma v temi.

"Kaj pa, da sem slišal. Čez dan me bodo jeli mesariti, se ne opravičim, ali jaz nimam druge priče, kot svojo dobo." Torej bodi pripravljen; ako mi posreči, rešim te pojutra zvečer. Ta čas pa moraš biti miru in sam ne poskušaj bega, ker to bi ti nakopalo strašnejšo smrt."

"Pojutranjem zvečer?" djal Aleš dvomljivo, "ko bi si pa premislil in bi me že jutri mučiti?"

"Tega se ti ni bati, ker se boš lahko dvomil nad tvojo krikom. Le miren bodi. Jutri v zvečer ti pošljo pripravno oblačilo, nekaj orožja in tudi druge potrebne reči za beg bom skrbel; tretji večer bova pa skupaj."

"Ali kdo pa ste vendar vi, pridete k meni v ječo, kot moj Gospodov, ali ste morali sužnji, kot jaz?"

"Sužnji in še delj, nego ti. Na domovino je na Avstriji, Slovenec sem, po rodu." Aleš je skoraj na glas izgovoril, "od kod pa ven? Jaz sem tudi Slovenec."

"Moj rojak tedaj! prišel je iz slovenski in stisnil Alešu roko."

"Da, vaš rojak. Ali dragi prijatelj, vi govorite grozno čudno slovenski, saj vas komaj razumem."

"Ako človek devetnajst let govori slovenski, ni čuda, da govori popolnoma pozabi."

"Devetnajst let ste tedaj že govornik, in ste še živi? O, to dolgo!"

"Da, devetnajst let, in od taborja nisem videl nobenega evropejca, dokler nisi prišel. Večkrat bi bil že rad govoril s teboj, pa ni bilo moč. Včeraj sem se natihamu tu sem, bi ti oznanil svoj namen. — Ne dovolj nocoj, iti moram, da ne zapazijo, sicer bi bila

obadva izgubljena. Lahko noč —! jutri večer zopet pridem." In zopet je skočil skozi okno ter zginil po dvoru.

Aleš je bil kot na novo prerojen. Upanje rešiti se grozovite smrti, prevzelo ga je tako, da bi bil kmalo na glas zavričnil, ko ne bi se bil bal izdati se. Celo noč ni zatisnil očesa, vedno je premišljeval, kdo bi bil ta človek, ki je njegov rojak, in kako je prišel tu sem. Spomnil se je tudi svoje knjige, katero je našel v tolovajski ladiji in bil je prepričan, da bo brž ko ne tega moža, ki jo je moral pozabiti v ladiji, ko so ga prodali tolovaji tu sem.

Drugi dan je minil Alešu v grozovitih skrbih. Bal se je, da bi njegovemu tovarišu kaj ne spodletelo in ga zadrževalo v njegovem sklepu. — Prišla je noč in ta je trpela še delj. Aleš je menil, da mora že kmalo dan biti, a pričakovane prijatelja le še ni bilo. Vedno je stal pri oknu in vlekval ušesa, ali se kaj giblje. Polastila se ga je že grozna misel, da so morda moža zalezli, ko je šel od njega.

Slednjič se priplazi po dvoru sem varno v plašč zaviti človek in Aleš je koj spoznal svojega rešitelja. Molče se je približal oknu, podal mu veliko culo ter dejal "Na, tu imaš potrebne reči za beg. Skrij je dobro čez dan, zvečer pa bodi pripravljen proti polnoči" — Aleš bi ga bil rad še marsikaj poprašal, ali mož je zamahnil z roko, naj bode tiho, ter urno zginil za palmovimi drevesi na dvoru.

Sedaj pregleda prineseno culo. Bila sta v njej dva samokresa, arabska obleka in nekaj jedil. Vse to skrli je v emeni kot pod slamo, ki je bila njegova postelja.

Ko se je približala tretja noč, osodepolna ura, ko je viselo Aleševo življenje na tanki nitki, oblekel se je brž, ko se je stemnilo, v arabsko oblačilo, vteknil samokresa za pas in pričakoval pri oknu svojega rešitelja. Še veliko počasneje, nego prejšnjo noč, teklo so mu nocoj ure. Oziral se je vedno na nebo in spoznal je, da mora biti zdaj zdaj polnoči. Vsako perjice zunaj, ki ga je pomagal veter na drevesu, oplasil ga je, ker je vedno mislil, da bodo nemara zapazili njun beg. Slednjič se je približal zaželeni trenutek in njegov tovariš je prilezel k oknu.

"Sedaj pa le urno," šepnil je, "le minute ne smeja izgubiti." Pomagal je Alešu iz sobe, potem pa sta urno stopala po dvorišču vedno v senci visocih palm. Ko se približata obzidju, sedel je ondi zamorec in trdno spal.

"Ta dobro straži," djal je spremljevalec Alešu ter ga urno potegnil seboj v neko zatishje, kjer so bile narejene iz kamena in prhljnih tnal nekake stopnje na zid. Bila sta kmalo na vrhu, ali sedaj bila je pot težavnejša. Zid je bil precej visok in na vnašnji strani strm. Dobila sta nekaj grmicevja in z veliko težavo splazila sta se na tla. Kakih dvajset korakov od ondot je stala majhna slahata uta — stražnica — in dva zamorca sta ondi slonela na svojih dolzih sulicah ter se pogovarjala. Naša dva beguna nastopita nasprotno pot vedno ob zidu se plazivši, kjer ju je senca zakrivala. Stopala sta tako varno, da nobeno suho brstiče ni počilo pod njunima nogama. — Ob nekateri minutah sta že imela mesto za seboj in prišla do majhne kočice, ki je bila opuščena. Alešev tovariš stopi vanjo, in pritira ven čvrsteje konja dobro osedlanega.

ODVEČ

(Slika. Spisal Ivo Trošt.)

Neko popoldne meseca kilometra se je solnce prav prijazno smehljalo na malo pivsko vas Radovino. Ljudje so sušili in spravljali otavo, obirali sadje in se veselili obilice božjih darov. Kdor je mogel, je hitel pod vedro nebo, hitel na prijetno solnčno gorkoto po tolikih deževnih dneh.

Sredi Radovine stojita poleg studenca dve košati lipi; na njih so se to popoldne podili preširni, vsled dobre letine prestiti vrabci. Voda je sicer šumela in vršela po žlebu v korito precej glasno, a vrabčji vrisi je bil glasnejši. Lipi so pa nekdaj Radovinci vsadili za to, da hlade po leti s svojo senco trudnega popotnika, ko si je utolažili žejo z bistro studenčnico, in ne samo za torišče pripravljajočim se vrbcem. Vsako popoldne dosega lipova senca tudi precejšnji del bližnje Kovaceve hiše. Zahodni konec s skednjem in hlevom proti vrtu se poleti peče in druge čase greje na zlatem solncu. Tam zraven zida je take čase zelo prijetno; na kamenu, ki je ostal zidarju od nezanih vrat, sedi navadno take popoldneve po-

leg starega Klančarja — Kovacev črni maček.

Maček zatise obe očesi, zadovoljno prede in uživa dobrodejne solnčne žarke. Klančarju zleze brada na prsi, trd in zamazan klobuk pomakne na čelo, da skoro ni mogoče videti z redkimi, osivelimi ostanki brk že davno obritega lica. Nekoliko zadržel je navadno tudi on, še raje pa mižeč sanja na bliščem solncu o prošlih, vsekako boljših časih in o človeški nevhvalečnosti. Smrči pa glasneje kakor poleg njega prede domači maček.

Včasih Klančar vsled visoke starosti pozabi, da kaže koledar vročepoletje, ter vzlic temu položiti svoje ude na solnce. Muhe ga nadlegujejo in solnce noče umeti starčeve pozabljivosti o premembi letnih časov ter ga vztrajno ogreva z vso ljubeznijo svojih toplih žarkov, da zapusti celo maček pripljubljenikamen; tedaj zarožlja poleg Klančarja zakrivljena javorjeva palica, zvesta mu spremljevalka, ter mu pomaga mepirajočim se vrbcem. Vsako popoldne dosega lipova senca tudi precejšnji del bližnje Kovaceve hiše. Zahodni konec s skednjem in hlevom proti vrtu se poleti peče in druge čase greje na zlatem solncu. Tam zraven zida je take čase zelo prijetno; na kamenu, ki je ostal zidarju od nezanih vrat, sedi navadno take popoldneve po-

mu pa vendar na desno in levo pripogibljejo s sadjem obložene veje, v solnce se ozirajo pisane cvetlice, šume buče in frfotajo metulji, hrošči, žvrgole ptički. Toda Klančar je že več ko na pol gluh. Saj rad pove, ko je dobre volje — kar pa ni vsaki dan — da pomni vse rodovine svoje rodne fare v Gorenji vasi in na Radovini do tretjega rodu nazaj. Osemdeset jesenij! Mnogo let! Lepa starost! Ali starost je tudi težka.

Danes si je Klančar izvolil navadno mesto poleg mačka na kamenu pred hlevom. Solnce ga je kar obsulo s toplimi žarki. Odpodil je še jedino muho, ki mu je nekočkrat bežnila pod nosom, dvignil brado, pomaknil klobuk nekoliko s čela in odprl trudne trepalnice. Veliko, medlo modro oko, rdeče nabreklo, se mu je pa obrnilo najprej za solncem, potem preko ograje na vrt, kjer se je zadovoljno ustavilo na dozorevajočih, vabljivo pomoderenih češpljah.

O, videl je, videl Klančar še precej dobro. Večkrat je skušal, da bi si z vidom nadomestil celo sluh, pa ga je to čisto spravilo v neljubo zamero in zadrego; on, misleč, da trdi pravo, je trdil svojo, ljudje pa ono, kar so resnično govorili; vpil je Klančar, vpili so tudi drugi in vsled tega Klančarju očitali, da je siten.

To pa ni bila glavna nadloga. Še veliko gorkeje nego zdravega sluha si je želel zopet nekdanje oblasti.

Na višnjevo se nasmihaajočih češpljah se mudeče oko mu je budo spomine nekdanjih dni, ko je tudi on obiral sladko sadje, je prodajal, sušil in kahal iz njega žgano pijačo, ne zase, marveč da jo je prodajal v gorenje kraje za lepe novce. Povsod so hvalili njegov izdelek, da je slednjič bil zares tudi sam prepričan, koliko bolje ume on ta posel od drugih.

In te češplje! Kako vabljivo in mlo ga gledajo še danes! Ko bi le hoteli domači slušati njega. Pa kaj slušati? Celo tega ne marajo, da bi on še kaj ukazoval v hiši. Dvakrat, trikrat je sklonil glavo, pa jo zopet dvignil kakor človek, ki hoče z besedo meriti svojo moč na nasprotniku. Radi tega in radi prejšnje lege mu je klobuk zlezal nekoliko niže na čelo.

Maček je zložno predel, morda tudi sanjal o najmasnejšem mišjem lovu, o časih sile nadloge. — Stari Klančar je zamižal.

In spomin se mu posili, Dni premišlja, ki so bili, In na tihem solze briše!

Še koliko je ukazoval nekdanje čase!
(Dalje prihodnjik.)

DELO DOBIJO

Sprejme se
Izkušene
Tool Makers
Machinists
in
Set-up men

Prednost imajo oni, ki žive v Collinwoodu.

International
Vibration Co.
16702 Waterloo Rd.
(x)

Delo dobi

Sprejme se ženska, da bi varovala dva otroka. Lahko ostane čez noč, ali pa hodi domov. Zglasite se na 996 E. 64. St.
(29)

Dobra služba

Sprejme se priletno v dolo, ki bi varovala dva otroka. Zelo lahko delo in dober dom. Zglasite se na 961 Addison Rd., kjer boste zvedeli naslov, ali pokličite KENmore 3521.
(30)

MAK
EVERY
PAY DAY
BOND DAY

VSE VRSTE MODERNEGA ZOBOZDRAVNIŠTVA

po najbolj zmernih cenah in na kredit

Eden najfinjših in najbolj opremljenih uradov v severovzhodnem Clevelandu, pripravljen postreči pacientom z najnovejšimi metodami v PLOŠČAH — IZRUVANJU — FLOMBIRANJU — MOSTOVIH — ČIŠČENJU — X-ZARKI — PLIN — ANALGESIA

DR. S. L. SPIKELL
vogal St. Clair Ave. in 105 St.
(Nad Standard Drug Store — vhod na E. 105. St.)
Tel. GL 3322. Ure: dnevno 10 dop. do 1 pop; 2 pop. do 8 zveč.

Naznanilo!

John Susnik in Jerry Bohinc sporočata cenjeni javnosti, da sta si radi vojnih razmer razdelila trgovino. John Susnik ostane lastnik Norwood Appliance & Furniture na 6104 St. Clair Ave., Jerry Bohinc pa bo nadalje vodil trgovino na 819 E. 185 St. pod imenom Northeast Sales & Service.

V PRIJAZNO NAZNANILO!

Da, kot pretekla leta, tudi letos izpolnjujemo in uredimo

INCOME TAX RETURN

DOHODNINSKI DAVEK

V izvršitev dohodninskih listin se lahko zaupno zglasite v našem uradu, da za vas ist. uredimo.

STEVE F. PIRNAT
7493 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO
Grocerijska in delikatesna trgovina.

Pitani z koruzo

JOHN A. TOMPKINS
3979 W. 25th St. SHadyside 3689
Pod Brooklynskim mostom.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: \$ 2.00

Naročila sprejema
KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

IZVEŽBANI OPERATORJI

na
Boring Mills
(Horizontal ali Vertical)
Large Planer

Plača od ure, in overtime
Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne prigrasite.

WELLMAN ENGINEERING

7000 Central
(30)

MALI OGLASI

Želim garažo

V najem želim dobiti garažo v okolici 63. ali 64. ceste blizu St. Clair Ave. Kdor ima kaj pripravnega, naj pokliče EX-press 3432.
(29)

Stanovanje v najem

Odda se 5 modernih sob in kopalnica. Parna gorkota, luč in plin. Vprašajte na 6301 St. Clair Ave. po sedmih zvečer.
(30)

Soba v najem

V najem se odda opremljena soba poštenemu Slovencu ali Hrvatcu. Vprašajte na 15311 Hale Ave. v Collinwoodu. Cena je \$3 na teden.

Kdo je našel

V petek je bila izgubljena okrog 65. ceste plava torbica, v kateri so bila očala. Na omotu sta začetni črki A. S. Kdor je našel, je prošni, naj izroči v uradu tega lista.

Gornja slika nam predstavlja četrto nosilko letal "Cowpens," ki je bila zgrajena tekem 20 tednov v New York Shipbuilding delavnicah v Camden, N. J., ko je zdrsel v vodo, da nastopi svojo službo.

Ko se Nemci napadli London, so bombardirali tudi neko solsko poslopje. Bomba je zadela svoj cilj in pod razvalinami poslopja je nad 30 otrok in 11 učiteljev našlo smrt. Slika nam predstavlja razdejano solsko poslopje in pa reševalno moštvo, ki išče še nadaljnih morebitnih žrtev pod razvalinami.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERSE

"Henrik!" je prestrašeno zaklicala. "Kaj delaš tu? Boš li koga umoril?" Začela je grenko ihteti.

"Zdi se, da je naša mala tu. Kaj hoče?" je rekel oče, ne da bi se obrnil. Veliki brat pa je odložil svoj meč, je šel k jokajoči se deklici ter ji je smejajoč se rekel "Kaj pa je?"

Ihtela je naprej ter je skrivala svojo glavico v rokavce: po očeta je prišla, mamica ne more spati, pa se tako boji. Henrik jo je vzel v naročje ter rekel "Biza biza." Potem jo je nesel k očetu rekoč: "Mala gospica prosi, da bi gospod šli spat." Deklica se je privila k njemu, pritisnila je svoj belorodeči obrazek na njegovo lice, ki je bilo zarjavelo kakor lepa slonovina.

"Henrik, bojim se. Ne mori ljudi s svojim mečem."

"Tebe že ne, punčika. Nabadal bom nanj strupene krote," jo je tolažil Henrik.

"Pojdi, miška, Henrik ima sedaj opraviti," je rekel oče, ki je vzel deklico iz bratovega naročja ter jo je postavil na tla.

"Ha, ha, čas je, opravil bom," je vzkliknil mladi Hendel, prepasal si je meč ter je očetu stisnil roko.

"Jutri jutraj ob šestih vam pripeljem to zalego živo ali — mrtvo!"

Visoko so sveče vzplamenele, ko je jezno, ponosno in odločno korakal iz sobe. Na stopnicah so odmevali njegovi krepki koraki in sedaj, čuj, v tiho noč se razlega peketanje kopit njegovega žrebca.

"Pojdi k mamici, deklica!" je rekel Hendel — "povej ji, da tako pridem."

Mraza tresoč se je dete sto-

ČE STE BOLNI

Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranici, revmih, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodb, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih slučajih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metoda bolnišnic pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razume vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv način.

DR. PAUL W. WELSH

HYDROPATHIC CLINIC

(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:

1 do 5 popoldne, razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.

Telefon: MAin 6016.

(Wed. — x)

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

picalo proč, oče pa je ugasnil sveče, za trenutek je poslušal peketanje, ki se je izgubljalo v temno noč, potem pa je z močnim korakom šel v svojo spalnico.

Njegova žena je ležala tu in se je jokala. Safir, ki naj jo varuje kuge, ji na zlati nitki visi na vratu, v rokah pa drži stekleničico s kisom. Ko je vstopil, se je dvignil in je bila lepa kakor dan, ki ga otemnjuje pajčolan. Vzkliknila je: "O pridi že vendar, z žalostjo sem te pričakovala."

"Da, sedaj sem opravil, kar sem moral," je globoko dihnil. "Žena, štajerski papežniki so gadja zalega. Za ves trud mi trgajo srce. . . Človek bi obupal nad človeštvom. . . toda, Helena, smejim se jim, imam sina, za katerega me lahko zavajajo vsi cesarji tega sveta."

"Samo sina?" se je treslo iz nad blazin. "Nikogar drugega —? Kaj pa jaz in moje dete?"

"Seveda! Že vem. Ti si pač moja lepa žena. Toda moj sin je moja čast, moj ponos, moje življenje. Ukroti mi bo kužno sodrgo, potem lahko brez skrbi spiva."

Odstranil si je trdi flamski ovrtnik, ki ga je vrgel proč, z razprostrtimi rokami je stopil k postelji ter je pritisnil na svoje srce rožnato lepoto, ki se mu je v solzah nasproti smehljala.

XI

Naslednje jutro se je že tam daleč na vzhodu jelo svetliti za gorami. Mesto Štajer je po nemirni, v strahu prečuti noči še počivalo v globokem spanju.

Tiho so samevali z mladim zelenjem odeti gozdi, skrivnostno je šumela Aniza. Samo daleč tam za dambahskim gozdom je žvrgolela gozdna ptica.

Pa glej, od garstnskega brega sem plove po tajno šumljajoči vodi čoln s krepkimi veslji.

Čuden tovor vozi: Trije ljudje sede v čolnu, eden od njih vesla, nad glavami vseh pa plava dolga, rdeče modra zastava s svetniško podobo; poleg zastave se dviga v mirni jutranji zrak črn križ, na katerem visi pripeto blede Gospodovo telo. Ministrant drži križ, črn menih ima v rokah zastavo, hlapec pa se molče upira v vesla. Menih Albert gre na vse zgodaj na božjo pot; v Frajzingu ga bodo čakali pobožni verniki, dvesto moških in žensk, z njimi pa bo pobožna Stefana, angel, ki je sprožil misel na to božjo pot.

Tožeč hite naprej valovi, zdi se, kakor bi mrmrali: Kuga je na naših bregovih, kam ploveš, kam ploveš?

Žugajoč kipe proti nebu stolpi mesta, v katerem čakajo verige in vezi one, ki se upirajo Hendelnovim brezbožnim postavam. Albert sklanja svoja bleda upadla lica, ki jih napol zakriva kapuca, nad brevirjem, ki mu počiva v naročju, ter molli psalme; srce pa se mu širi veselja, ako pomisli na kraj milosti, odkoder bo v večno čast božjo in sovražniku v sramoto prinesel mestu Štajru blagoslov.

Voda mrmra in šumlja, vedno bliže prihaja breg, ki ga pokriva megla. Za visokimi jelskami nad Dambahom se nekaj ognjeno svetilka.

Ministrant se s paznim očesom ozira proti oni strani, pokaže tja z malim prstom in reče:

"Glejte, pater Albert, tam zadaj v gozdu iz zelenja gleda nekaj modrega."

Albert bere naprej v knjigi ter reče:

"Cvete li encijan letos tako zgodaj? No, pa ni nič čudnega, letos je pač nenavadno leto."

Deček gre še naprej proti gozdu ter pravi:

"Oče, bliska se kakor srebro in jeklo."

Menih obrne oči proti gozdu in se smehlja:

"Na višavah se kadi jutranja megla kakor daritev dobrega Abelna, na zemljo pa pada jutranja rosa, kakor bi se jokali angeli nad človeškimi grehi."

Veslar visoko dvigne vesla, s katerih teko bliščeči potočki, in pravi:

"Gospod pater, kaj pa, če so Hendelnovi vojaki, ali pa pasavski roparji?"

"Odkod pa naj Hendel ve," smehljaje se odvrne Albert; "od teh, ki so bili v cerkvi, mu ni nikdo povedal; če bi mu bil kdo povedal, bi se jaz sedaj ne vozil po Anizi, marveč bi bil že cele ure v ječi. Ne bojte se, Bog je z nami, Bog čuje nad svojimi otroci."

Čudovito pogumno je srce svetega moža, ki se ne boji in ne pozna prav nobene nevarnosti. Kakor junak je stal pred vikarijem Karlom, ki so se mu od strahu šibila kolena; očital mu je, da pahne Štajer in samostan v kugo in pogubo.

Toda v smrtni celici opatovi je prijel vikarija za roko, ki jo je položil Wristovo roko, ter je rekel:

"Spomnite se zadnje ure svetnika, ki je videl prihajati preganjanje, pustite me, in rešen bo Štajer, samostan in mi vsi skupaj!"

Prior se ni mogel ustavljati taki živi veri ter mu je navsezadnje dovolil, če Bog tako hoče. Bog je z njimi, in če mu jih pade tisoč v levo krilo in dvatisoč v desno, ne bo omahoval ker je z njim Bog, ki bo venčal njegovo živo vero.

Urno plove čoln sedaj po Anizi doli proti Frajzingu, za dambahskimi gozdi že žari rdeča jutranja zarja. Veslar in deček gledata sedaj naprej, sedaj nazaj, če ne prihajajo Hendelnovi rablji. Menih moli dalje brevir.

Tam zadaj v gozdu pa ne cvete modri encijan, tudi ne špajka; tam ni padla rosa kakor angleske solze; tam se dviga dim, pa to ni pobožen dim Abelrove daritve.

Tam v gozdu se gibljejo divje, krasne postave, štirideset do petdeset, modro in belo so obločene ter imajo ljute puške, narejene iz hrastovine in jekla. Kako je to? So se li čez noč z roso pokrite zelene jelke izpremenile v bojovnike? Stojte ali sede okoli ugašajočega ognja, ki ga netijo za stražo — to so daleč naokoli znani štajerski streli. V njihovi sredi stoji mladi Hendel, drži roko za ročaj meča ter pazno prisluškuje proti dolini. Kdaj pride strupena s o d r g a? Njegov rdeči žrebec se pase v zeleni travi, privezan na dolgo, v zemljo vtaknjeno sulico.

Gozdni ptič žvrgoli nad njegovo glavo sladko pesmico ter vabi k sebi družico. Prvi jutranji svet poljublja njegove temne oči, ki jih venčajo tako lepe dolge trepalnice, in s travnika sem mu plavajo na vojaško sukno silnatobeli cveti pomladnih cvetlic. Ob njegovih nogah se ljubko igrata in poljublja dva steklenovljena martinčka. Divje in kljubovalno stoji tu in krčevito grabi meč, ki čaka krvavega krsta. Morilska tolpa, kje se skrivaš tako dolgo?

(Dalje prihodnjič)

Kupujmo obrambne obveznice in znamke!

Naznanilo in Zahvala

V bridki žalosti globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da nam je bil prizadet hud udarec, ko je nemila smrt tako nepričakovano posegla v naše družine in nam odvzela ljubljene in nikdar pozabljenega sina, zeta in brata

LOUIS BAVEC

in njegovo ljubljeno soprogo, našo nikdar pozabljeno hčer, sinaho in sestro

HELEN BAVEC

ROJENA JANKURA

Komaj sedem mesecev sta srečno uživala lepo složno zakonsko življenje in že je nanagloma ugasnila njih sreča in sta dne 31. decembra 1942 postala žrtve nesrečne usode, ko sta se zadušila od plina, ki je uhajal od grelca za vodo. Na vse načine so se trudili rešiti jima življenje, a vse je bilo zaman in tako sta na starega leta večer v najlepši mladosti za vedno zaspala, pokojni Louis v starosti 25 let in njegova ljubljena soproga pa v starosti 24 let. Rojena sta bila v Clevelandu.

Po opravljeni slovesni sveti maši v cerkvi sv. Vida in cerkvi Our Lady of Good Counsel v Brooklynu, sta bila dne 4. januarja 1943 skupaj položena k preranom večnem počitku na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo najprvo prisrčno zahvaliti Mgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za opravljene molitve ob krsti pred pogrebom, za spremstvo iz Frank Zakrajšek pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče in za opravljeno sveto mašo ter cerkvene pogrebne obrede. Enako se želimo tudi prisrčno zahvaliti Rev. Andrew Andreyu in Rev. Max Sodji za navzočnost in asistenco pri sveti maši.

Prisrčno zahvalo naj sprejmejo Mr. Louis Zigmund, Mr. Louis Judnick in Mr. in Mrs. Anton Hace, ki so nam bili v času prevlekle žalosti v prvo pomoč in tolažbo, kakor tudi vsem drugim, ki so nam na en način ali drugi kaj dobrega storili v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih. Ravno tako se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jih prišli pokropiti in se posloviti od njih ob krsti, vsem, ki so z nami čuli in molili ter se udeležili svete maše in pogreba.

V globoki hvaležnosti se želimo prisrčno zahvaliti vsem, ki so v zadnji pozdrav pokojnima okrasili njih krste s številnimi krasnimi vencami in sicer: Mr. in Mrs. Anton Bajt in družina, Mr. in Mrs. Srečko Erzen, Mr. in Mrs. Louis Zigmund in družina, Mrs. Wretchko družina, Mr. in Mrs. Simon Zivancek družina, Mr. in Mrs. Anton Avsec in družina, Mrs. Theresa Besenar in sinovi, Mr. in Mrs. Frank Kuhar družina, Mr. in Mrs. Mike Razborssek, Mrs. Agnes Opaskar, Mr. in Mrs. Victor Opaskar in družina, Mr. in Mrs. John Bavec družina, Mr. in Mrs. John Mlakar družina, Dibble Ave., Mr. in Mrs. Charles in Frances Levec, Mr. in Mrs. Stan Zust, Uncle Mike, Aunt Annie and children, Grandpa Grandma, Uncle Ed and Aunt Elsie, Aunt Helen, Ruth and Eddie, Mr. in Mrs. Piatlak, Mr. in Mrs. F. Kovach, Mr. in Mrs. Frank Telich in družina, Mr. in Mrs. Joe Brodnik, The Scontos Family, Mr. in Mrs. Lawrence Zadnikar in sin Lawrence Jr., Mr. in Mrs. Frank Zupancic Jr., Mr. in Mrs. Louis Judnick, From Sister and Sister-in-law, Krulich in Zagar družine, Mr. in Mrs. Ludwig Speh, Mr. in Mrs. Frank Witthuhn, Mr. in Mrs. Elton Vaughn, Mr. in Mrs. E. A. Thomas, Mr. in Mrs. Stanley Pawlowski, Mr. Frank Pawlowski, Mr. Clem Pawlowski, Mr. in Mrs. Ben Pawlowski, Mr. in Mrs. Joseph Guzi, Sabo Family, Girl Friend Betty, Mr. Anton Chandez in družina, Gay Blades Club, Mr. J. Brodnik, Mr. J. Novak, Mr. E. Zupancic, Mr. J. Zupancic, Mr. F. Pureber, Mr. J. Pureber, Mr. E. Bokar, Mr. S. Zust; Helen Cook, Evelyn Hedges, Jean Kavlna, Frances Szalay, Crank Case Machine Division, Dept. 325 White Motor Co., The Weatherhead Co., The U.A.W.A. C.I.O., Weatherhead Co. Dept. 3, Mrs. Anna Jankura's Co-Workers, društvo Clairwoods št. 40 SDZ.

Našo prisrčno zahvalo želimo izreči tudi vsem, ki so v znak sožalja in blag spomin pokojnima darovali za svete maše, namreč: Mr. in Mrs. Anton Bajt, E. 52 St., Mr. in Mrs. Louis Zigmund, Mrs. Mary

Wretchko in družina, Mr. in Mrs. Anton Avsec, Mr. in Mrs. Mike Razborssek, Mr. in Mrs. John Mlakar, Dibble Ave., Mr. in Mrs. Louis Judnick, Mr. in Mrs. Frank Lavrich, Alhambra Rd., Mr. in Mrs. Anton Novak, St. Clair Ave., Mr. in Mrs. Frank Kuhar, Mr. in Mrs. Frank Urbiha, Pvt. A. L. Bayt and wife, Mrs. Theresa Besenar in družina, Mrs. Mary Janes, Mr. Anton Anzlovcar, Mrs. Mary Vidmar, Carl Ave., Mr. in Mrs. James W. Ricey, Mr. in Mrs. Stan Zust, Mr. Frank J. Branisel, Mr. in Mrs. John Lokar, Mr. in Mrs. Peter Kodric, Mr. in Mrs. Anton Stanich, Mr. in Mrs. John Susnik, Mr. in Mrs. Anton Hace, E. 74 St., Mr. in Mrs. Louis Zust, Mrs. Bavec, Cornelia Ave., Mr. in Mrs. John Hace, Bonna Ave., Mr. in Mrs. J. Jankura, Miss Josephine Prince, Mr. in Mrs. Kovach, E. 71 St., Mr. Edward J. Bokar, Mr. in Mrs. Brodnik, st., Edna Ave., Mrs. J. Bavec, Mr. in Mrs. Zupancic in družina, Edna Ave., Mrs. Bavec, Mr. in Mrs. Anton Pucel, Mr. in Mrs. Anton Stanich, Mr. in Mrs. Knaus Mr. in Mrs. Frank Pureber, Mr. in Mrs. John Lekan, Mr. in Mrs. Al Strogina, Mr. in Mrs. Wm. Tomc, Mr. in Mrs. Halaburda in družina, Mrs. Mary Germ in družina, Mr. in Mrs. Blaz Hace, Mr. in Mrs. Marolt, Mr. in Mrs. Ludwig Speh, Mr. in Mrs. Albert Novak, Mr. in Mrs. Louis Novak, Mr. Frank Branisel, Mr. in Mrs. John Kadunc družina, Mr. in Mrs. Anton Marn in hči, Mr. in Mrs. Kaser, Mr. in Mrs. Frank Baraga, Mr. Joe Urajnar, Mr. in Mrs. Jos. Modic, Norwood Rd., Mr. in Mrs. Ignac Salehar, Mr. in Mrs. Anton Ljubi, družina Anton Pavli, Mrs. Nettie Prince, Mr. in Mrs. Lavric, Alhambra Rd., Mr. in Mrs. Anton Jerina družina, Mr. in Mrs. John Richter, Mr. in Mrs. John Gnidica, Mr. in Mrs. Ricey, Mike, Elsie, Jim, Betty and Hazel, Mr. in Mrs. Ray Breskvar, Mr. in Mrs. Joe Sternad, družina Blaz Pirnat, Mr. in Mrs. Persin, 12-B Home Room and Miss Woodruff, Mr. in Mrs. J. Maleckar, Mr. in Mrs. Joseph Moze družina, Miss Rose Bokar, Miss Theresa Zupancic, Mrs. Mary Skiljan.

Prisrčna zahvala naj velja splošno vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba.

Prav iskrena zahvala članom društva Loška Dolina, ki so prišli zapet ganljive žalostinke na večer pred pogrebom.

Prisrčna zahvala tudi članom društva Clairwood št. 40 SDZ, ki so se udeležili pogreba, posebno pa članom, ki so nosili krsto ter ga spremili in položili tako prežgodnjem večnem počitku.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejme tudi pogrebni zavod Zakrajšek Funeral Home za vso prijazen postrežbo in za lepo urejen pogreb.

Slučajno, če se je kakšno ime pomotoma izpuzilo, prosimo oprostjenja ter se želimo vsem prisrčno zahvaliti.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni sin, zet in brat ter hči, sinaha in sestra, žalostni smo, ker vaju ni več med nami in tem bridkejšje nam je pri srcu, ker v najlepši dobi življenja sta nas morala tako nesrečno in nanagloma oba zapustiti. V solzah zatopljeni in v globoki žalosti pošiljamo prošnje k Bogu, da naj Vama bo usmiljen sodnik in naj Vama podeli večno srečo v večnosti in lahka naj vama bo rodna zemlja.

Zalujoci ostali:

LOUIS in ANNA BAVEC, starši
ANNA, sestra

Cleveland, Ohio, 3. februarja 1943.

JOSEPH in ANNA JANKURA, starši
ELSIE, MARY in ANNA, sestre
JOSEPH in RICHARD, brata